

[Bækgaard.]

7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) har holdt. Under denne Tale sad jeg og gjorde mig mine egne Tanker, det var noget i Retning af det, man kalder at filosofere. Det var ikke saa meget over den Kritik, som blev fremført angaaende Lovforslagets Enkeltheder — det kan være ganske naturligt, at man kan se forskelligt paa de Bestemmelser, som der nu er stillet Forslag om. Det var heller ikke saa meget den Omstændighed, at det ærede Medlem stadig sammenholdt det forelagte Lovforslag med det Lovforslag, som tidligere Statsminister Stauning fremsatte i Folketinget — det kunde maaske være naturligt, at det ærede Medlem har forelsket sig særlig i det Lovforslag. Man maa imidlertid erindre, som ogsaa den højtærede Minister paapegede, at det Stauningske Lovforslag havde ikke en saa overbevisende Kraft i sig, at det naaede frem til anden Behandling hverken første eller anden Gang, da det var for i Folketinget. Det vilde efter min Mening have været lige saa naturligt, om man havde sammenholdt det foreliggende Lovforslag med den bestaaende Lov, men det var, som om det ærede Medlem helt ignorerede den Lov, vi lever under. Naa, det var nu heller ikke saa meget det, som optog min Tanke, det var mere den Maade, som de enkelte Bestemmelser blev omtalt paa i Forbindelse med den Tendens, som lagdes ind i Lovforslaget, og den Maade, paa hvilken Ministeriets Evne og Villie til at styre fremstilledes, idet det navnlig skulde skorte Ministeriet paa Villien til at gøre det rette i saa Henseende. Hvis man nu var helt uvidende om Livets Foreteelser, saadan som det har formet sig, og hvis man var helt uvidende om den Maade, Sagerne undertiden bliver fremstillet paa, naar det agitatoriske tages i Brug i Forbindelse med saglige Spørgsmaals Behandling, kunde man let komme til den Opfattelse, at det kun var det ærede Medlem og hans Parti, der havde Øje for og Villie til at være med i Arbejdet for at dæmme op mod den Usundhed og de Skavanker, som er blevet aabenbaret ikke mindst paa dette Omraade i den Tid, der er gaaet. Og man kunde let faa det Indtryk, at det kun var det ærede Medlems Parti, som vilde være med til at modarbejde sligt. Men det var maaske ogsaa Meningen, at de, der var tilpas indstillede i den Retning, skulde faa den Opfattelse. Det tænker jeg mig Muligheden af. Men heldigvis er det jo ikke Tilfældet. Jeg tror, at

vi fra alle Sider gerne vil være med til Foranstaltninger, som kan modvirke det usunde, og vil være med til at skabe renere og sundere Forhold baade i Erhvervslivet og i det offentlige Liv. Men vi vil sikkert ikke alle være med til at bibringe Befolkningen den Opfattelse, at bare vi vil, er det ogsaa let i Lovparagraffer at indsætte Bestemmelser, som kan forebygge al Svindel og al Usundhed paa dette Omraade. Det tror jeg slet ikke kan lade sig gøre, og derfor mener jeg heller ikke, at man skal være med til at søge at bibringe Befolkningen den Opfattelse.

Ja, det var nogle af de Tanker, jeg gjorde mig under det ærede Medlems Tale. Foruden det var der forskellige Udtalelser angaaende de enkelte Bestemmelser, som jeg gerne vil sige et Par Ord om. Jeg skal ikke komme ind paa mange Enkeltheder, den højtærede Minister har jo gaaet dem igennem. Jeg skal blot gøre en Bemærkning om den Kølighed, som man paastaar, at det Lovforslag blev behandlet med, der blev forelagt i Landstinget i 1923—24. Man vil jo fremstille det, som om den langvarige Behandling var et Bevis paa Kølighed overfor hele Spørgsmaalet, men jeg maa maaske henvise til, at Lovforslaget blev forelagt i December, medens det tilsvarende Forslag i Folketinget blev forelagt en Maaned tidligere, og det naaede heller ikke at blive gennemført. Hvis man gik ind paa den Tankegang, kunde man vel ogsaa sige, at det daværende Ministerium ikke havde meget tilovers for at faa et Forslag gennemført. Jeg ved det ikke; men naar man sammenligner, er der ikke megen Forskel.

Det ærede Medlem kritiserede meget stærkt § 7. Han mente, at Hovedlinierne i Staunings Forslag var klare, men at de var blevet afsvækket en Del ved Tilføjelser. Jeg vil dog erindre det ærede Medlem om, at han føjede til, at de var intetsigende, at det var overflødige Ord, men saa kan de jo heller ikke være særlig afsvækkende. Det, jeg mener, man bør lægge Mærke til, er at Ordet „uforsvarlig“ staar begge Steder. Men hvad enten de nævnte Tilføjelser tages med eller ikke, tror jeg alligevel, at der bliver Brug for et Skøn. Senere sagde det ærede Medlem ogsaa selv, da han kom til Regnskabsaflæggelsen, at Værdiansættelsen i mange Tilfælde vilde bero paa et Skøn. Jeg tror ogsaa, at der vil blive Brug for et Skøn her.

Det ærede Medlem beskæftigede sig indgaaende med Regnskabsaflæggelsen og betegnede Reglerne herom som et meget vigtigt